

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 441

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 iunie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE		
269. — Lege privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României	2-7	
387. — Decret pentru promulgarea Legii privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României	8	9-12
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		
15. — Hotărâre privind participarea României cu unități și subunități din Ministerul Apărării Naționale la faza a IV-a de stabilizare și reconstrucție din Irak	8	12-15
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
13. — Hotărâre privind demisia unui deputat	9	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 155 din 17 aprilie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, cu referire la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin aceeași ordonanță		
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
49. — Ordonanță de urgență privind suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru echipamente de import destinate înzestrării Ministerului Afacerilor Externe		15
★		
Rectificări.....		16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta lege reglementează Statutul Corpului diplomatic și consular al României.

(2) Membrii Corpului diplomatic și consular sunt, de regulă, diplomați de carieră și au un statut socioprofesional specific, conferit de atribuțiile și răspunderile ce le revin pentru îndeplinirea politicii externe a României, conform prevederilor prezentei legi.

Art. 2. — (1) Au calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României:

- a) ministrul afacerilor externe;
- b) secretarii de stat și subsecretarii de stat din Ministerul Afacerilor Externe;
- c) secretarul general și secretarul general adjunct din Ministerul Afacerilor Externe;
- d) personalul diplomatic și consular care își desfășoară activitatea în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe, la ambasadele, misiunile permanente pe lângă organizațiile internaționale și oficiile consulare ale României, inclusiv persoanele provenind de la Departamentul de Comerț Exterior și de la alte ministere și instituții, pe perioada trimiterii lor în misiune în străinătate cu grade diplomatice sau consulare.

(2) Ministrul afacerilor externe, secretarii de stat, subsecretarii de stat, secretarul general și secretarul general adjunct fac parte de drept din Corpul diplomatic și consular al României, pe durata exercitării funcției.

Art. 3. — (1) Statutul Corpului diplomatic și consular al României se completează cu prevederile cuprinse în legislația muncii și în Statutul funcționarilor publici, dacă prin prezentul statut nu se stabilește altfel.

(2) Pe perioada cât se află în misiune în străinătate, membrilor Corpului diplomatic și consular li se aplică și prevederile tratatelor la care România este parte, precum și alte reguli care decurg din normele dreptului internațional.

CAPITOLUL II

Gradele și funcțiile diplomatice sau consulare. Modul de acordare, echivalare și păstrare a acestora

SECȚIUNEA 1

Gradele diplomatice sau consulare

Art. 4. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României pot dobândi următoarele grade:

- a) *gradele diplomatice*:
 - ambasador;
 - ministru plenipotențiar;

- ministru-consilier;
- consilier diplomatic;
- secretar I;
- secretar II;
- secretar III;
- atașat diplomatic;
- b) *gradele consulare*:
 - consul general;
 - consul;
 - viceconsul;
 - agent consular.

Art. 5. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României ocupă, în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe și la misiunile diplomatice și oficiile consulare, funcții diplomatice și consulare echivalente gradelor diplomatice sau consulare pe care le dețin.

SECȚIUNEA a 2-a

Modul de acordare, echivalare și păstrare a gradelor diplomatice sau a celor consulare

Art. 6. — (1) În cadrul Ministerului Afacerilor Externe funcționează Comisia pentru acordarea gradelor diplomatice și consulare. Comisia propune acordarea gradelor diplomatice sau consulare la admiterea în Corpul diplomatic și consular al României și pentru promovarea în grad diplomatic sau consular.

(2) Organizarea și funcționarea comisiei prevăzute la alin. (1), inclusiv criteriile privind selecționarea pentru admiterea la Academia Diplomatică, pentru promovarea în grade diplomatice și consulare și la alte concursuri pentru admiterea în Corpul diplomatic și consular al României, se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Acordarea gradelor diplomatice și consulare se face prin ordin al ministrului afacerilor externe, cu excepția gradului diplomatic de ambasador, în limita numărului maxim de funcții diplomatice și consulare aprobate.

Art. 7. — Gradul diplomatic de atașat sau gradul consular de agent consular se acordă candidaților care au promovat concursul de admitere în Corpul diplomatic și consular al României.

Art. 8. — Organizarea și funcționarea Academiei Diplomatice a Ministerului Afacerilor Externe sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 9. — (1) Promovarea în grad diplomatic sau consular se face pe baza îndeplinirii condițiilor de stagiu prevăzute la art. 13, a evaluării activității desfășurate și a calificărilor obținute la Academia Diplomatică sau la alte instituții de formare profesională, din țară sau din străinătate.

(2) Cu ocazia Zilei Diplomației Române, ministrul afacerilor externe, prin derogare de la prevederile alin. (1), poate promova în grad diplomatic sau consular, membri ai Corpului diplomatic și consular al României cu rezultate deosebite în activitate, cu îndeplinirea a jumătate din condițiile de stagi, așa cum sunt prevăzute la art. 13.

Art. 10. — Gradul diplomatic de ambasador se acordă prin decret, de către Președintele României, la propunerea ministrului afacerilor externe.

Art. 11. — Celelalte grade diplomatice sau consulare se acordă prin ordin al ministrului afacerilor externe, la propunerea Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice și consulare.

Art. 12. — Ministerul Afacerilor Externe este singura instituție care acordă grade diplomatice și consulare, cu excepția gradului de ambasador.

Art. 13. — Stagiul pentru promovarea în grad diplomatic sau consular este:

a) pentru gradele diplomatice:

- 2 ani, de la atașat diplomatic la secretar III;
- 3 ani, de la secretar III la secretar II;
- 4 ani, de la secretar II la secretar I;
- 3 ani, de la secretar I la consilier diplomatic;
- 4 ani, de la consilier diplomatic la ministru-consilier;
- 2 ani, de la ministru-consilier la ministru plenipotențiar;

b) pentru gradele consulare:

- 4 ani, de la agent consular la viceconsul;
- 4 ani, de la viceconsul la consul;
- 4 ani, de la consul la consul general.

Art. 14. — (1) Persoanelor admise prin concurs în Corpul diplomatic și consular al României, precum și absolvenților Academiei Diplomatice li se acordă grade diplomatice sau consulare în funcție de vechimea avută în domeniul de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe, echivalentă cu stagiile pentru gradele diplomatice sau consulare.

(2) Domeniile de activitate apropiate de cele ale Ministerului Afacerilor Externe se stabilesc, prin ordin al ministrului afacerilor externe, la propunerea Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice sau consulare.

Art. 15. — (1) Trecerea de la un grad consular la unul diplomatic se face cu respectarea următoarei echivalențe a gradelor:

- a) consul general — consilier diplomatic, ministru-consilier;
- b) consul — secretar I;
- c) viceconsul — secretar III, secretar II;
- d) agent consular — atașat diplomatic.

(2) Echivalarea gradelor diplomatice cu cele consulare se aprobă de ministrul afacerilor externe, la propunerea Comisiei pentru acordarea gradelor diplomatice și consulare, cu acordul persoanei în cauză.

Art. 16. — Gradul diplomatic sau consular deținut se păstrează cu titlu onorific.

CAPITOLUL III

Admiterea în Corpul diplomatic și consular al României

SECȚIUNEA 1

Condiții

Art. 17. — (1) Calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României poate fi dobândită de persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) are dreptul să ocupe o funcție publică, conform prevederilor Constituției și legilor în vigoare;

b) se bucură de toate drepturile politice și civile prevăzute în Constituție și în legile în vigoare;

c) nu face parte din partide politice;

d) a urmat studii superioare de lungă durată la o instituție de învățământ superior din țară sau din străinătate, absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă, recunoscută de Ministerul Educației și Cercetării;

e) cunoaște cel puțin o limbă străină;

f) are o stare de sănătate corespunzătoare, atestată pe bază de act medical de specialitate, emis de centrul medical care deserveste Ministerul Afacerilor Externe;

g) a absolvit Academia Diplomatică sau a promovat concursul de admitere în Corpul diplomatic și consular al României, organizat potrivit regulamentului de organizare și desfășurare a concursului de admitere în Ministerul Afacerilor Externe;

h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. c) și g) persoanele care urmează a fi numite în funcțiile de ministru, secretar de stat sau subsecretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe.

(3) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. g) persoanele provenind din alte ministere și instituții centrale, trimise în misiune temporară în străinătate cu funcții echivalente gradelor diplomatice și consulare.

Art. 18. — Concurserile de admitere în Corpul diplomatic și consular al României se organizează pentru funcțiile diplomatice sau consulare vacante, pe baza regulamentului de organizare și desfășurare a concursului, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 19. — Pentru numirea în funcția de ambasador extraordinar și plenipotențiar, ministrul afacerilor externe propune, de regulă, diplomați de carieră care, la încheierea misiunii, nu depășesc vârsta legală de pensionare. În mod excepțional pot fi propuse pentru numire în această funcție personalități ale vieții publice care îndeplinesc condițiile pentru admiterea în rândul membrilor Corpului diplomatic și consular al României.

Art. 20. — Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar este reprezentantul unic al României în țara în care a fost acreditat și îl reprezintă pe Președintele României pe lângă șeful statului acreditat.

SECȚIUNEA a 2-a

Depunerea jurământului de credință

Art. 21. — (1) Persoanele care devin membri ai Corpului diplomatic și consular al României depun jurământul de credință în momentul dobândirii calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României.

(2) Jurământul scris se rostește, se semnează și se depune astfel: ambasadorul, în fața Președintelui României, consulul general, în fața primului-ministru; ceilalți membri ai Corpului diplomatic și consular al României, în fața ministrului afacerilor externe sau a unei persoane desemnate de acesta: secretar de stat sau ambasador.

(3) Ambasadorii și consuli generali din serviciul exterior vor depune jurământul de credință cu ocazia primei deplasări în România, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 22. — (1) Jurământul de credință față de statul român este obligatoriu și are următorul conținut:

„Jur să promovez și să apăr interesele României și ale cetățenilor români în relațiile internaționale. Jur să-mi îndeplinesc cu responsabilitate, loialitate și demnitate atribuțiile care îmi revin în promovarea politicii externe a României. Jur să respect Constituția și legile țării, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, angajamentele internaționale asumate de România, cu păstrarea strictă a secretului și confidențialității asupra informațiilor pe care le dețin ca membru al Corpului diplomatic și consular al României. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(2) Referirea la divinitate din formula jurământului se poate schimba potrivit credinței religioase a persoanei care depune jurământul.

(3) Jurământul se poate depune și fără formula religioasă de încheiere. În acest caz persoana care depune jurământul va declara pe onoare și conștiință că va respecta jurământul.

(4) Refuzul de a depune jurământul de credință față de statul român determină pierderea calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României.

CAPITOLUL IV

Drepturile și obligațiile membrilor Corpului diplomatic și consular al României

SECȚIUNEA 1

Drepturile membrilor Corpului diplomatic și consular al României

Art. 23. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României au următoarele drepturi specifice:

a) să fie promovați în funcții diplomatice și consulare în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe ori la misiunile diplomatice și oficiile consulare, în raport cu gradul diplomatic sau consular deținut, vechimea în munca diplomatică sau consulară și experiența dobândită;

b) să beneficieze de formele de perfecționare a pregătirii profesionale și de specializare organizate de Ministerul Afacerilor Externe sau de alte instituții publice române sau străine;

c) să beneficieze în străinătate de privilegiile, imunitățile și facilitățile pe care le conferă dreptul internațional și convențiile în materie la care România este parte;

d) să desfășoare activitate didactică și științifică, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor prezentului statut;

e) să adere la și să activeze în cadrul asociațiilor profesionale și al organizațiilor științifice din țară și din străinătate, cu respectarea prevederilor prezentului statut;

f) să beneficieze, în țară și în străinătate, de distincțiile și onorurile specifice funcției diplomatice sau consulare pe care o exercită;

g) să fie însoțiți, pe durata misiunii permanente, de soț sau soție și de copiii minori, precum și de copiii până la vârsta de 25 de ani care urmează studii în străinătate;

h) să fie înscriși în Anuarul Corpului diplomatic și consular al României.

Art. 24. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la un salariu și la alte drepturi bănești, bazate pe evaluarea corectă a complexității și dificultății funcției diplomatice sau consulare, ținându-se seama de activitatea depusă, importanța acesteia și performanța profesională.

(2) Salarizarea și acordarea altor drepturi bănești, inclusiv sporurile de vechime, de confidențialitate, pentru

cunoașterea mai multor limbi străine, sporul pentru titlul științific de doctor, premiile, primele și salariile de merit acordate membrilor Corpului diplomatic și consular al României care își desfășoară activitatea în administrația centrală și la misiunile diplomatice și oficiile consulare vor fi reglementate prin lege specială.

Art. 25. — (1) Pe perioada în care își desfășoară activitatea la misiunile diplomatice și oficiile consulare, membrii Corpului diplomatic și consular al României, precum și membrii de familie care îi însoțesc beneficiază de asistență medicală, pe bază de asigurare obligatorie, realizată de Ministerul Afacerilor Externe sau convenită prin acorduri cu statele străine respective sau, acolo unde nu este posibil, de decontarea cheltuielilor medicale.

(2) Cuantumul și condițiile asigurării obligatorii, precum și ale decontării cheltuielilor medicale se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

Art. 26. — (1) În țară, membrii Corpului diplomatic și consular al României, în activitate ori pensionari, precum și soțul sau soția și copiii aflați în întreținerea acestora beneficiază în mod gratuit de asistență medicală, medicamente și proteze, în cadrul sistemului de asigurări de sănătate specific apărării, ordinii publice, siguranței naționale și autorității judecătorești, în condițiile achitării contribuțiilor legale la sistemul de asigurări de sănătate în perioada de activitate.

(2) Condițiile de acordare gratuită a asistenței medicale, a medicamentelor și protezelor se stabilesc prin hotărâre a Guvernului. Aceste drepturi nu se impozitează.

Art. 27. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la concedii de odihnă, de studii, fără plată, medicale, de maternitate, concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copilului cu handicap, concedii suplimentare pentru lucru în țări cu climă greu de suportat, precum și în alte situații, în condițiile legii.

(2) Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază de concediu de odihnă de 30 de zile lucrătoare pe an, plătit în moneda națională a României.

(3) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul, pe lângă o indemnizație de concediu de odihnă, și la o primă egală cu salariul de bază în lei, din luna anterioară plecării în concediu de odihnă.

(4) Membrii Corpului diplomatic și consular al României au dreptul la decontarea cheltuielilor pentru transportul bunurilor personale și ale membrilor de familie care îi însoțesc, la trimiterea și revenirea din misiune permanentă în străinătate, în condiții stabilite prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 28. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care pleacă în misiune permanentă în străinătate pot beneficia de o indemnizație de reprezentare, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 29. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care își desfășoară activitățile în condiții deosebite sau vătămătoare de muncă au dreptul la încadrarea în această categorie. Încadrarea se stabilește prin hotărâre a Guvernului, potrivit Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 30. — (1) Cheltuielile pentru transportul internațional al membrilor Corpului diplomatic și consular al României care sunt trimiși în misiune de lungă durată în exterior, precum și pentru membrii lor de familie aflați în întreținere

permanentă legală în exterior, în condițiile prezentei legi, se suportă de către instituția trimitătoare, în următoarele cazuri:

- a) la plecarea în misiune în exterior și la revenirea definitivă în țară;
- b) pentru deplasări în interes de serviciu, în România și în străinătate;
- c) pentru efectuarea în țară a concediului de odihnă pe anul calendaristic respectiv, cu excepția anului în care își încheie misiunea;
- d) pentru concediu medical și nașteri în România;
- e) pentru deplasarea întregii familii în România, în caz de deces al unui copil ori al soției/soțului și numai pentru deplasarea unuia dintre soți în caz de deces al unui părinte, frate sau soră;
- f) în cazuri de forță majoră.

(2) De asemenea, instituția trimitătoare suportă, o singură dată pe an, costul transportului internațional dus-întors pentru soția/soțul și pentru copiii aflați în întreținere în țară, pentru a-și vizita soțul/soția, respectiv părinții aflați în misiune în exterior.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile membrilor Corpului diplomatic și consular al României

Art. 31. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt obligați să își îndeplinească cu responsabilitate, profesionalism, loialitate, corectitudine, promptitudine și conștiinciozitate îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii României.

Art. 32. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României au datoria să acționeze cu loialitate, demnitate și răspundere în scopul îndeplinirii politicii externe a României și au următoarele obligații specifice:

- a) să promoveze și să apere interesele statului și ale cetățenilor români în cadrul relațiilor externe, inclusiv prin acordarea protecției diplomatice și consulare și a sprijinului necesar cetățenilor români, în limitele competențelor lor și cu respectarea prevederilor tratatelor internaționale la care România este parte;
- b) să respecte secretul de stat și secretul de serviciu, în condițiile legii, precum și confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștință în exercitarea funcției;
- c) să aibă în toate împrejurările o conduită profesională și morală ireproșabilă și să dea dovadă de demnitate și responsabilitate în îndeplinirea atribuțiilor lor;
- d) să respecte, fără a aduce atingere privilegiilor și imunităților lor, legile statelor pe teritoriul cărora își desfășoară activitatea și să nu se lase implicați în activități care ar reprezenta un amestec în treburile interne ale țării în care sunt acreditați sau care ar afecta în orice alt mod relațiile României sau ar aduce atingere statutului lor diplomatic și consular;
- e) să solicite acordul ministrului afacerilor externe pentru primirea distincțiilor străine;
- f) să informeze imediat conducerea ministerului în legătură cu orice schimbare intervenită în situația lor, care le-ar putea afecta calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României;
- g) să nu abuzeze de privilegiile și imunitățile de care beneficiază în străinătate ca membri ai Corpului diplomatic și consular al României.

Art. 33. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu excepția ministrului afacerilor externe, a secretarilor de stat și a subsecretarilor de stat, au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la manifestarea în public a convingerilor lor politice.

Art. 34. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României au obligația să își perfecționeze continuu pregătirea profesională.

CAPITOLUL V

Trimiterea în misiune permanentă a membrilor Corpului diplomatic și consular al României la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României

Art. 35. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României, cu excepția ambasadorilor și a consulilor generali, sunt trimiși în misiune permanentă în străinătate, prin concurs, în funcție de gradul diplomatic sau consular.

(2) Comisia pentru trimiterea în misiune permanentă în străinătate, precum și condițiile și modalitățile de desfășurare a concursului se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Funcțiile diplomatice și consulare care devin vacante în cursul unui an calendaristic sunt anunțate cu cel puțin 3 luni înaintea începerii anului respectiv.

(4) Înaintea trimiterii în misiune, membrii Corpului diplomatic și consular al României vor efectua, obligatoriu, un stagiul de pregătire în Ministerul Afacerilor Externe.

(5) Durata misiunii în străinătate este, de regulă, de 4 ani, iar în țările cu climă dificilă este de 3 ani.

Art. 36. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază de un spor la salariu în valută, pe perioada în care își desfășoară activitatea la misiunile diplomatice și oficiile consulare, pentru soțul sau soția și copiii minori care îi însoțesc.

Art. 37. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază la misiune de o indemnizație lunară în sumă fixă în valută pentru fiecare copil care urmează studii elementare, gimnaziale, liceale și universitare în străinătate, până la vârsta de 25 de ani, cu condiția promovării anului de studiu precedent.

Art. 38. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României pe perioada în care își desfășoară activitatea în străinătate, la misiunile diplomatice și oficiile consulare, beneficiază în țară de o indemnizație în lei necesară pentru plata cheltuielilor de întreținere a locuinței, în cazul în care nu realizează venituri din chirii, pentru plata contribuțiilor prevăzute de lege în raport cu drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt încadrați în țară, precum și pentru soțul sau soția care se află în țară, dacă nu realizează venituri.

Art. 39. — Membrilor Corpului diplomatic și consular al României li se aplică, pe perioada în care își desfășoară activitatea la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României, majorările salariale și indexările aplicate la salariile de încadrare în lei în țară.

Art. 40. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României, precum și membrii familiilor lor, aflați în întreținere în străinătate, beneficiază pe perioada misiunii de asigurare de viață.

Art. 41. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază de un spor la salariu, în valută, pentru activitatea desfășurată în străinătate în zone de risc și de conflicte armate.

Art. 42. — Soțul sau soția membrului Corpului diplomatic și consular al României, pe perioada deplasării sale în străinătate împreună cu acesta și căruia/căreia i se suspendă raporturile de muncă pe perioada respectivă, beneficiază de stagii de cotizare utile la stabilirea pensiei, cu plata de către unitatea trimitătoare a contribuției la sistemul public de pensii, la nivelul ultimului salariu avut înaintea plecării.

Art. 43. — La încheierea misiunii unui membru al Corpului diplomatic și consular al României, soțul sau soția care l-a însoțit la post poate solicita reintegrarea la autoritatea sau instituția publică, regia autonomă sau societatea națională la care a fost încadrat. Aceasta se acordă de drept.

Art. 44. — Dacă reintegrarea soțului sau a soției nu va fi posibilă în termen de 90 de zile calendaristice de la data încheierii misiunii, membrul Corpului diplomatic și consular al României beneficiază de o indemnizație de sprijin pentru familie. Condițiile de acordare și cuantumul indemnizației se stabilesc prin lege.

Art. 45. — Dacă un membru al Corpului diplomatic și consular al României își însoțește soțul sau soția în misiune permanentă în străinătate, în calitate de soț sau soție neîncadrat/heîncadrată în muncă, pe perioada misiunii i se suspendă raporturile de muncă, iar la revenire va fi integrat cu același grad diplomatic sau consular.

Art. 46. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României pot fi trimiși în misiune în străinătate, de regulă, după o perioadă de un an de activitate în Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 47. — Ambasadorii extraordinari și plenipotențieri, precum și consuli generali dispun, de la data rechemării din misiune, de o perioadă de 3 luni pentru a reveni în țară.

Art. 48. — (1) Pentru acoperirea necesarului de personal specializat din Ministerul Afacerilor Externe, detașarea sau încadrarea pe perioadă determinată se face pe durata misiunilor permanente, în serviciul exterior, iar în centrala ministerului, pe durata prevăzută de legislația în vigoare.

(2) Persoanele detașate vor fi salarizate în conformitate cu sistemul de salarizare din Ministerul Afacerilor Externe.

CAPITOLUL VI

Incompatibilități și interdicții

Art. 49. — Calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României este incompatibilă cu orice altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din cadrul instituțiilor de învățământ universitar acreditate.

Art. 50. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României le este interzis:

- a) să facă parte din partide politice;
- b) să desfășoare propagandă prin orice alte mijloace sau alte activități în favoarea acestora ori a unui candidat independent pentru funcții publice;
- c) să solicite sau să accepte, direct sau indirect, pentru ei sau pentru alții, în considerarea funcției lor, avantaje materiale sau de altă natură care ar putea aduce atingere loialității, responsabilității și prestigiului lor;
- d) să efectueze, în perioada îndeplinirii misiunii în străinătate, direct, prin membrii de familie sau prin persoane interpușe, activități comerciale;
- e) să dețină funcții în regiile autonome, societățile comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ;
- f) să declare sau să participe la greve, precum și la mitinguri, demonstrații, procesiuni sau orice alte întruniri cu caracter politic.

(2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) lit. a) ministrul afacerilor externe, secretarii de stat și subsecretarii de stat.

CAPITOLUL VII

Încetarea calității de membru al Corpului diplomatic și consular al României

Art. 51. — (1) Calitatea de membru al Corpului diplomatic și consular al României încetează în următoarele cazuri:

- a) cu acordul părților;
- b) demisie;
- c) pierderea capacității de muncă, în condițiile legii;
- d) incompatibilitate, în sensul dispozițiilor art. 49;
- e) încetarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. a) și b) ori nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 32 sau a interdicțiilor prevăzute la art. 50;
- f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă încheiat cu Ministerul Afacerilor Externe;
- g) reducerea numărului de funcții diplomatice ca urmare a reorganizării;
- h) în cazul arestării preventive pe o perioadă mai mare de 60 de zile sau al condamnării definitive pentru o infracțiune de natură să îl facă incompatibil cu calitatea sa.

(2) Dacă, ulterior reducerii numărului de funcții diplomatice și consulare, Guvernul hotărăște o majorare a acestora, persoanele afectate de măsura reducerii numărului de funcții au prioritate la angajare, la cerere, cu acordarea gradului diplomatic sau consular deținut anterior.

Art. 52. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României beneficiază, la împlinirea vârstei legale de pensionare, de o pensie care se va stabili prin lege specială.

Art. 53. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României cu o vechime în activitatea diplomatică sau consulară de cel puțin 15 ani pentru femei și 20 de ani pentru bărbați beneficiază, la pensionare, de o indemnizație egală cu 5 salarii de bază nete, plătite din bugetul unității trimitătoare.

(2) De indemnizația prevăzută la alin. (1) beneficiază și membrii Corpului diplomatic și consular al României la încetarea calității de membru ca urmare a reducerii numărului de funcții diplomatice sau consulare în urma reorganizării.

(3) Indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se acordă o singură dată în cursul carierei diplomatice.

Art. 54. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care beneficiază de pensie pot fi încadrați în Ministerul Afacerilor Externe, pe durată nedeterminată sau pe durată determinată, după caz, beneficiind de drepturile salariale corespunzătoare funcției în care sunt încadrați, inclusiv de sporul de vechime corespunzător vechimii în muncă, dobândite până la data pensionării.

Art. 55. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care împlinesc vârsta legală de pensionare își pot continua activitatea cu acordul ministrului afacerilor externe.

Art. 56. — În caz de deces al unui membru al Corpului diplomatic și consular al României, membrii de familie care au, potrivit legii, dreptul la pensie de urmaș primesc, pe o perioadă de 3 luni, echivalentul salariului de bază net din ultima lună de activitate a celui decedat, plătit din bugetul unității trimitătoare.

CAPITOLUL VIII

Răspunderea juridică

Art. 57. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României răspund, conform legii, în legătură cu activitatea lor profesională desfășurată în administrația centrală a Ministerului Afacerilor Externe sau la misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României.

Art. 58. — Încălcarea de către membrii Corpului diplomatic și consular al României a prevederilor prezentei legi și neîndeplinirea cu bună-credință a îndatoririlor de serviciu atrag răspunderea disciplinară, patrimonială, civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 59. — (1) Condițiile angajării răspunderii și sancțiunile aplicabile sunt cele prevăzute de lege și de regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Afacerilor Externe.

(2) Faptele care generează răspunderi și sancțiuni pentru membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt examinate de Consiliul de Onoare, care face propuneri ministrului afacerilor externe. Organizarea și funcționarea Consiliului de Onoare se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 60. — Dacă s-a dispus începerea urmăririi penale împotriva unui membru al Corpului diplomatic și consular al României pentru o infracțiune de natură să îl facă incompatibil cu statutul său, ministrul afacerilor externe va lua măsura suspendării raporturilor de muncă.

CAPITOLUL IX

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 61. — Pentru omagierea tradiției diplomatice românești și pentru stimularea activității Corpului diplomatic și consular al României, în fiecare an, în luna septembrie, se sărbătorește Ziua Diplomației Române, la o dată stabilită de ministrul afacerilor externe.

Art. 62. — (1) Pentru contribuții meritorii la afirmarea diplomației românești pe plan internațional, se instituie Ordinul „Nicolae Titulescu” clasele I, II și III și medalia „Meritul Diplomatic” clasele I, II și III.

(2) Ordinele și medaliile prevăzute la alin. (1) se acordă de către Președintele României, la propunerea ministrului afacerilor externe.

Art. 63. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României detașați la alte autorități sau instituții din România sau în străinătate își păstrează calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României pe perioada detașării.

Art. 64. — Membrii Corpului diplomatic și consular al României care sunt trimiși de statul român în calitate de funcționari la organizații interguvernamentale își păstrează calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al

României pe perioada exercitării funcției internaționale. Pe această perioadă li se suspendă raporturile de muncă, iar la revenirea în Ministerul Afacerilor Externe li se recunoaște vechimea în muncă și în activitatea diplomatică.

Art. 65. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României care participă la cursuri, stagii de practică și specializare sau perfecționare în străinătate, cu aprobarea conducerii Ministerului Afacerilor Externe, pe o durată care depășește 90 de zile calendaristice, și cărora, pe timpul absenței din țară, li se suspendă raporturile de muncă își mențin pe această perioadă calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României, iar la revenirea în Ministerul Afacerilor Externe li se recunoaște vechimea în muncă și în activitatea diplomatică.

(2) Pe perioada studiilor, aceste persoane beneficiază, în țară, de o indemnizație lunară în monedă națională, necesară pentru plata contribuțiilor prevăzute de lege și pentru plata cheltuielilor de întreținere a locuinței, în cazul în care nu realizează venituri din chirii, în raport cu drepturile salariale corespunzătoare funcției pe care membrii Corpului diplomatic și consular al României sunt încadrați în administrația centrală. Cuantumul indemnizației va fi stabilit prin hotărâre a Guvernului.

Art. 66. — (1) Membrii Corpului diplomatic și consular al României numiți în funcții de demnitate publică li se suspendă raporturile de muncă pe perioada mandatului.

(2) La încetarea funcției de demnitate publică și la revenirea în Ministerul Afacerilor Externe li se recunoaște vechimea în activitatea diplomatică sau consulară.

Art. 67. — Pe durata numirii membrilor Corpului diplomatic și consular al României în cabinetele demnitarilor din Ministerul Afacerilor Externe, li se suspendă contractele individuale de muncă și li se recunoaște vechimea în activitatea diplomatică, păstrându-și calitatea de membri ai Corpului diplomatic și consular al României.

Art. 68. — De drepturile prevăzute la art. 24—30, art. 36—45 și art. 48 beneficiază, după caz, și celelalte categorii de personal angajat în Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 69. — Hotărârile Guvernului și ordinele ministrului afacerilor externe emise în aplicarea prezentei legi se vor adopta în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a acesteia.

Art. 70. — Regulamentul de organizare și funcționare a Ministerului Afacerilor Externe va fi actualizat în conformitate cu prevederile prezentei legi, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia.

Art. 71. — La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.070/1990 pentru aprobarea Statutului Corpului Diplomatic și Consular al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 119 din 2 noiembrie 1990, precum și orice dispoziții contrare prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 20 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind Statutul Corpului diplomatic
și consular al României**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 16 iunie 2003.
Nr. 387.

A C T E A L E P A R L A M E N T U L U I R O M Â N I E I

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

H O T Ă R Ă R E**privind participarea României cu unități și subunități din Ministerul Apărării Naționale
la faza a IV-a de stabilizare și reconstrucție din Irak**

Având în vedere solicitarea Președintelui României, adresată celor două Camere ale Parlamentului, pentru a aproba participarea României cu unități și subunități din Ministerul Apărării Naționale la faza a IV-a de stabilizare și reconstrucție din Irak,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. 1 din Legea apărării naționale a României nr. 45/1994, modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 398/2001, și ale art. 1 pct. 27 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă participarea României la faza a IV-a de stabilizare și reconstrucție din Irak cu unități și subunități din Ministerul Apărării Naționale, astfel:

- a) un batalion de infanterie, alcătuit din 405 militari;
- b) o companie de poliție militară, alcătuită din 100 militari;

- c) un detașament de geniu, alcătuit din 149 militari;
- d) 20 ofițeri de stat major;
- e) 4 ofițeri de legătură.

Art. 2. — Finanțarea pregătirii și participării personalului militar și tehnicii specifice la misiunea prevăzută la art. 1 va fi reglementată prin hotărâre a Guvernului.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și Senat în ședința comună din 19 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 19 iunie 2003.
Nr. 15.

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE
privind demisia unui deputat**

În temeiul art. 67 alin. (2) și al art. 68 alin. (2) din Constituția României, al art. 82, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările ulterioare, precum și al art. 189 alin. 1 și al art. 198 din Regulamentul Camerei Deputaților, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Camera Deputaților ia act de cererea de demisie prezentată de domnul Dinu Patriciu, ales deputat la 26 noiembrie 2000 în Circumscripția electorală nr. 31 Prahova, aparținând Grupului parlamentar al P.N.L., și declară vacant locul de deputat deținut de acesta.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 18 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 18 iunie 2003.
Nr. 13.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 155**

din 17 aprilie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, cu referire la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin aceeași ordonanță

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

astfel cum a fost modificat prin aceeași ordonanță, excepție ridicată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Onești în Dosarul nr. 7.482/2002 al Tribunalului Bacău.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 17C/2003—27C/2003 și 30C/2003, având ca obiect aceeași excepție, ridicată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Onești în dosarele nr. 7.484, nr. 7.610, nr. 7.611, nr. 8.938—8.942, nr. 8.945, nr. 8.946 și nr. 8.948 ale Tribunalului Bacău și în Dosarul nr. 3.938 al Curții de Apel Bacău, toate din anul 2002.

La apelul nominal răspund reprezentanții Societății Comerciale „Midprest” — S.R.L. Onești, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, cu referire la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995,

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, având în vedere identitatea de obiect a acestora.

Partea prezentă și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 17C/2003—27C/2003 și 30C/2003 la Dosarul nr. 16C/2003, care este primul înregistrat.

Reprezentanții Societății Comerciale „Midprest” — S.R.L. Onești solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate sunt tranzitorii, de aplicare a legii procesuale în timp, neavând caracter retroactiv. În ceea ce privește susținerea autorului excepției, se apreciază că aceasta, fiind o problemă de interpretare și aplicare a legii, competența de soluționare aparține instanțelor judecătorești.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 19 septembrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 7.482, nr. 7.484, nr. 7.610 și nr. 7.611, încheierile din 24 septembrie, pronunțate în dosarele nr. 8.938, nr. 8.940—8.942 și nr. 8.945, încheierile din 10 octombrie 2002, pronunțate în dosarele nr. 8.939, nr. 8.946 și nr. 8.948, toate din anul 2002, pronunțate de Tribunalul Bacău, precum și prin Încheierea din 5 decembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 3.938/2002 de Curtea de Apel Bacău, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, cu referire la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 30 din aceeași ordonanță**, excepție ridicată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Onești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, identică în toate dosarele, autorul acesteia susține că reglementarea admisibilității cererii de deschidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 în raport cu un anumit quantum al creanței față de bugetul de stat, condiție introdusă prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, contravine principiului neretroactivității legii prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție. Totodată sunt invocate în susținerea excepției și dispozițiile art. 78 din Constituție.

În concepția autorului excepției, „admisibilitatea cererii de deschidere a procedurii trebuie analizată în lumina actului normativ în vigoare la data la care a fost formulată și înaintată la tribunal cererea”, iar „nu în temeiul unui text de lege care își produce efectele juridice la o dată ulterioară (01.08.2002)”.

Tribunalul Bacău și Curtea de Apel Bacău consideră că textele de lege criticate nu încalcă nici o dispoziție constituțională. Se susține că ordonanța Guvernului a fost publicată încă de la data de 2 februarie 2002, intrând în vigoare după 180 de zile, conferind astfel creditorilor posibilitatea legală să-și formuleze acțiuni în vederea deschiderii procedurii pentru recuperarea creanțelor.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că, potrivit prevederilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, procedurile deschise (prin pronunțarea unei hotărâri de către judecătorul-sindic în conformitate cu prevederile art. 31 din Legea nr. 64/1995) până la data intrării în vigoare a ordonanței vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale existente, anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 64/1995 prin respectiva ordonanță. Totodată, se consideră că acest text conține „dispoziții tranzitorii de aplicare a legii procesuale în timp și vizează proceduri deja deschise sub imperiul reglementărilor legale anterioare”. De altfel, susține Guvernul, „speța de față nu se încadrează în sfera de aplicare a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, întrucât, din punct de vedere tehnic formal, procedura vizând insolvența [...] fusese pornită prin formularea cererii introductive a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Onești, dar nu fusese deschisă. Deoarece art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 nu acoperă și cazul procedurilor pornite anterior intrării în vigoare a acestuia”, se apreciază, în continuare, că „soluționarea acestui conflict de aplicare a legilor în timp urmează a se realiza în conformitate cu principiile de drept comun consacrate de procedura civilă care, potrivit art. 128 din Legea nr. 64/1995, completează dispozițiile acestui ultim act normativ”. Prin urmare, Guvernul consideră că, „întrucât cerința unui quantum minim al creanței reprezintă o condiție a exercitării acțiunii reglementate de Legea nr. 64/1995, respectiv o condiție ce trebuie să fie îndeplinită de dreptul subiectiv civil afirmat pentru ca acesta să poată fi exercitat, aceasta nu se poate aprecia decât prin raportarea la momentul sesizării instanței, deci al pornirii procedurii insolvenței. Deoarece la momentul sesizării instanței legea nu prevedea cerința unui quantum minim al creanței drept condiție necesară pentru exercitarea acțiunii, rezultă că impunerea acesteia în cazul de față ar constitui, într-adevăr, o aplicare retroactivă a dispozițiilor pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002”. Se apreciază de către Guvern că în cauză este vorba de „o chestiune de aplicare de către instanța de judecată de fond, a principiului aplicării legii în timp, iar nu de constituționalitate a dispozițiilor legale învederate”.

În concluzie, în punctul de vedere al Guvernului se apreciază că „art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 nu vizează procedurile pornite anterior intrării sale în vigoare, astfel încât invocarea sa în cazul de față nu este pertinentă”.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată, îl constituie dispozițiile art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38 din 30 ianuarie 2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 82 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003, cu referire la dispozițiile art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, modificate și completate prin art. I pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, texte care au următorul cuprins:

— Art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002: „(1) *Procedurile deschise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe vor continua să fie administrate și lichidate conform prevederilor legale în vigoare anterioare modificărilor și completărilor aduse Legii nr. 64/1995 prin prezenta ordonanță.*

(2) *Fac excepție de la aplicarea prevederilor alin. (1) procedurile pentru care operează suspendarea solicitată de instituția publică implicată, în conformitate cu prevederile art. III.;*

— Art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, aprobată și modificată prin Legea nr. 82 din 13 martie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 26 martie 2003: „(1) *Orice creditor care are o creanță certă, lichidă și exigibilă poate introduce la tribunal o cerere împotriva unui debitor care, timp de cel puțin 30 de zile, a încetat plățile, în următoarele condiții: [...] b) în celelalte cazuri creanța trebuie să aibă un quantum superior echivalentului în lei al sumei de 5.000 euro, calculat la data formulării cererii introductive;*”

În raport cu conținutul motivării excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că nu se vizează întregul conținut al dispozițiilor art. IV din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, ci numai dispozițiile alin. (1) ale art. IV din ordonanță, dispoziții asupra cărora Curtea se va pronunța.

În esență, din modul în care a fost formulată excepția rezultă că motivarea excepției de neconstituționalitate are la bază o posibilă interpretare „*per a contrario*” a celor două texte, care ar avea ca urmare examinarea admisibilității cererii de deschidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995 în raport cu dispozițiile actuale ale art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, care prevăd condiția unui plafon minim valoric al creanței, așa cum a fost pusă în discuție de către instanță, iar nu în raport cu dispozițiile în vigoare la data introducerii cererii, anterior datei de 2 august 2002, când dispozițiile în cauză ale Ordonanței Guvernului nr. 38/2002 au intrat în vigoare.

Dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție, invocate în susținerea excepției, prevăd că „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile*”. A fost invocată totodată și încălcarea art. 78 din Constituție, care are următorul cuprins: „*Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei.*”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 conține dispoziții tranzitorii de aplicare a procedurilor pornite în temeiul Legii nr. 64/1995 și vizează, potrivit opțiunii legiuitorului, pe cele deschise sub imperiul reglementărilor anterioare. Art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat și completat prin art. I pct. 30 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, a introdus condiția unui plafon minim valoric al creanței, pentru creditorii menționați la alin. (1).

Admisibilitatea cererilor introductive de deschidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formulate anterior intrării în vigoare a dispozițiilor criticate ale Ordonanței Guvernului nr. 38/2002, în cazul în care judecătorul-sindic nu a pronunțat încă încheierea de deschidere a procedurii (devenită sentință prin art. I pct. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 care a modificat art. 31 alin. (1) din Legea nr. 64/1995), în funcție de condiția plafonului valoric cu privire la quantumul creanței, introdusă prin art. I pct. 30 din ordonanța care a modificat dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, pusă în discuție de către instanțe, este, în mod evident, așa cum subliniază și Guvernul în punctul său de vedere, o problemă de interpretare și aplicare în timp a legii, asupra căreia, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (3) teza ultimă din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională nu se poate pronunța, fiind de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Sub acest aspect, jurisprudența Curții Constituționale a statuat în mod constant că nu intră în competența Curții controlul aplicării dispozițiilor unei legi sub raportul acțiunii lor în timp. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 283 din 1 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 24 iulie 1997, și Decizia nr. 171 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999.

Pe de altă parte, Curtea observă că și în situația în care s-ar pune problema unei eventuale omisiuni a legiuitorului de a statua asupra situației procedurilor pornite, care nu fuseseră încă deschise la data intrării în vigoare a ordonanței criticate, excepția este inadmisibilă, întrucât conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea nu poate completa sau modifica prevederea legală supusă controlului de constituționalitate.

În ceea ce privește invocarea art. 78 din Constituție, în susținerea neconstituționalității prevederilor criticate, Curtea constată că aceasta este nerelevantă în soluționarea cauzei, întrucât dispozițiile constituționale care se referă la intrarea în vigoare a legii nu au legătură cu textele de lege criticate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 12, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. IV alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 38/2002 pentru modificarea și completarea Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, aprobată și modificată prin Legea nr. 82/2003, cu referire la art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995, astfel cum a fost modificat prin aceeași ordonanță, excepție ridicată de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Onești în dosarele nr. 7.482, nr. 7.484, nr. 7.610, nr. 7.611, nr. 8.938—8.942, nr. 8.945, nr. 8.946 și nr. 8.948 ale Tribunalului Bacău și în Dosarul nr. 3.938 al Curții de Apel Bacău, toate din anul 2002.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 aprilie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 165

din 6 mai 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2)
din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și ale art. 21
din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării
obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Florentina Baltă	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Holland Precision Parts” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 9.776/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde avocat Antonie Iorgovan, reprezentantul Autorității pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002, ca de altfel întreaga lege, nu conțin prevederi retroactive. Intenția legiuitorului este de a reglementa pentru viitor situații juridice existente la data intrării legii în vigoare, dar ale căror efecte încă nu s-au produs. De altfel, fiind o normă de procedură, alin. (2) al art. 41 nu poate fi neconstituțional fără ca excepția să fi fost ridicată și cu privire la alin. (1), normă de drept substanțial.

În legătură cu invocarea, de către autorul excepției, a încălcării art. 15 alin. (2) din Constituție prin dispozițiile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 se arată că aceste prevederi criticate se aplică exclusiv unor situații existente, aflate în derulare, ca rapoarte contractuale, producând efecte numai pentru viitor. Aceasta rezultă din prevederile art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, deoarece, atât art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002, cât și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 nu conțin prevederi retroactive. Dimpotrivă, aceste acte normative conțin precizări care exclud retroactivitatea.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 septembrie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 9.776/2002, **Tribunalul București — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002 și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Holland Precision Parts” — S.R.L. din Brașov.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă în mod vădit principiul constituțional al neretroactivității legii, consacrat de art. 15 alin. (2) din Constituție.

În felul acesta, arată autorul excepției, textele criticate „modifică unele contracte încheiate în perioade trecute, în sensul includerii — *opae legis* — a unor clauze noi, care modifică retroactiv, mai mult sau mai puțin, unele raporturi contractuale, în sensul că se stabilesc drepturi și obligații contractuale noi în vreme ce unele drepturi ori obligații pre-existente dispar, o anumită parte contractantă dobândește instrumente juridice noi de acțiune împotriva părții cocontractante, se stabilesc modalități noi de desființare a contractului, cu efecte juridice diferite — se introduce noțiunea de rezoluțiune a contractului — cu efecte atât *ex tunc* cât și pentru viitor, în locul noțiunii de reziliere, care era inițial prevăzută în contract și care produce numai efecte *ex nunc*“. În acest fel, se arată în continuare, „obligațiile îndeplinite parțial sau integral de către părți, în baza contractelor ce intră sub incidența celor două texte de lege, pot fi acum lipsite de efectele juridice scontate, prin aplicarea acestor texte, ceea ce echivalează cu o anulare retroactivă a validității unor acte, plăți sau prestațiuni îndeplinite de către cumpărători din contractele respective“.

Totodată, se arată în motivarea excepției de neconstituționalitate, contractele încheiate inițial, denumite contracte de vânzare-cumpărare de acțiuni, supuse regimului juridic al unor contracte comerciale de drept comun, sunt transformate, prin textele de lege criticate, în contracte de privatizare, supuse regimului actelor administrative, în care una dintre părți emite acte de putere.

În ceea ce privește dispozițiile art. 41 din Legea nr. 137/2002, autorul excepției susține că acestea transformă orice pact comisoriu din contractele încheiate în pact comisoriu expres de gradul IV, cu efectele și consecințele ce decurg din aceasta, ceea ce reprezintă o modificare retroactivă, cu consecințe din cele mai serioase.

Tribunalul București — Secția comercială consideră că dispozițiile legale criticate nu contravin principiului constituțional al neretroactivității legii, întrucât „desființarea

contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni, încheiat în cadrul procesului de privatizare, are loc ca efect al pactului comisoriu înscris în cuprinsul contractelor și consimțit de părți — vânzător și cumpărător — la data semnării lor și nu în temeiul Legii nr. 137/2002, care stabilește cadrul juridic pentru accelerarea procesului de privatizare“.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se susține, în esență, că dispozițiile criticate nu modifică *opae legis* clauzele contractuale perfectate, ci stabilesc modalități noi de valorificare a clauzei contractuale existente în contractele de privatizare aflate în derulare la data apariției actelor normative criticate. Aceste dispoziții legale se aplică unor situații existente la data intrării lor în vigoare sau pentru situații viitoare, astfel că nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Referitor la împrejurarea că dispozițiile legale criticate se aplică unor raporturi juridice născute înainte de intrarea lor în vigoare, Guvernul susține că, atât timp cât aceste raporturi sunt în curs de desfășurare, aceasta nu poate constitui o încălcare a principiului neretroactivității legii. În acest sens este menționată și Decizia Curții Constituționale nr. 5/1993.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137 din 28 martie 2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 martie 2002, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 208/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 961 din 28 decembrie 2002, precum și cele ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25 din 30 ianuarie 2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 89 din 2 februarie 2002, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 506 din 12 iulie 2002 pentru aproba-

rea Ordonanței Guvernului nr. 25/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 26 iulie 2002, și, ulterior, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 40 din 30 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 67 din 2 februarie 2003, texte care au următorul cuprins:

— Art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002: *„(2) Notificarea prin care instituția publică implicată înștiințează cumpărătorul asupra desființării contractului, ca efect al acționării pactului comisoriu, constituie înscrisul în baza căruia se efectuează reînregistrarea ca acționar a instituției publice implicate de către societatea de registru independentă care ține registrul acționarilor respectivei societăți comerciale și de către oficiul registrului comerțului, fără a mai fi necesară îndeplinirea vreunei alte formalități.”;*

— Art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002: *„(1) În cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară Autoritatea va reține de la cumpărător toate sumele achitate de acesta în contul contractului, reprezentând, după caz, avans, rate, dobânzi, penalități achitate cu orice titlu, până la desființarea acestuia.”*

(1¹) În cazul desființării contractului pe cale convențională sau judiciară, pentru prejudicii cauzate Autorității, cumpărătorul este obligat la plata daunelor-interese constituite din:

a) sumele reprezentând dobânzile și penalitățile datorate pentru ratele scadente și neachitate până la data desființării contractului, precum și penalitățile datorate ca urmare a neîndeplinirii celorlalte obligații contractuale;

b) sumele reprezentând dividendele încasate de cumpărător în perioada de valabilitate a contractului;

c) sumele prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.045/2001 privind recuperarea onorariilor de succes plătite consultanților de către Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului în cadrul Programului pentru Ajustarea Sectorului Privat (PSAL).

(1²) Prevederile alin. (1) și (1¹) se aplică și proceselor în curs de judecată având ca obiect desființarea contractului, începute înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe.

(2) Pentru prejudiciile cauzate societății de către cumpărător, aceasta poate cere instanței judecătorești daune-interese.

(3) Stabilirea prejudiciilor și a întinderii daunelor-interese prevăzute la alin. (2), precum și a celor provocate Autorității se va face, la solicitarea societății/Autorității, pe baza unei expertize întocmite de persoane fizice și/sau juridice abilitate prin lege pentru astfel de operațiuni.

(4) Cheltuielile aferente efectuării expertizei prevăzute la alin. (3) vor fi avansate de societate sau, după caz, de Autoritate și vor fi recuperate de la cumpărător.”

Critica de neconstituționalitate vizează, în esență, încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, care are următorul cuprins: *„Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.”*

Examinând textele de lege criticate, Curtea reține că acestea nu contravin dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție invocate în susținerea excepției.

Din interpretarea sistematică a Ordonanței Guvernului nr. 25/2002 rezultă că art. 21 nu conține dispoziții retroactive. Dimpotrivă, conform dispozițiilor art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 40/2003, se prevede expres că *„Prezenta ordonanță se aplică contractelor având ca obiect vânzarea-cumpărarea de acțiuni deținute de stat la societăți, încheiate de Fondul Proprietății de Stat sau de Autoritatea pentru Privatizare și Administrarea Participațiilor Statului, denumită în continuare Autoritate, și aflate în derulare, pentru efectele produse de acestea după intrarea ei în vigoare”*.

De asemenea, art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 stabilește că, *„(1) În scopul organizării și desfășurării în condiții unitare a controlului postprivatizare, prevederile cap. IV se aplică și contractelor aflate în derulare pentru perioada rămasă să curgă de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe.”*

(2) Pentru perioada scursă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe Autoritatea poate conveni cu cumpărătorul, prin act adițional, aplicarea prevederilor alin. (1).“ Aceste precizări exclud retroactivitatea, în condițiile în care aplicarea dispozițiilor ordonanței nu privește contractele de privatizare ale căror efecte s-au produs anterior intrării ei în vigoare, decât dacă părțile convin în acest sens în scris.

În ceea ce privește dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002, Curtea constată că acestea se referă la notificarea prin care instituția publică implicată înștiințează cumpărătorul asupra desființării contractului ca efect al acționării pactului comisoriu, ceea ce, de asemenea, exclude posibilitatea retroactivității dispozițiilor respective.

De altfel, dispozițiile alin. (1) al art. 41 din Legea nr. 137/2002, care precizează caracterul de titlu executoriu al contractelor de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiate în cadrul procesului de privatizare și al contractelor de garanție reală imobiliară, au în vedere situația neîndeplinirii de către cumpărător a obligațiilor pecuniare asumate prin contractul încheiat, iar nu a altor obligații.

În concluzie, Curtea constată că atât art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002, cât și art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 nu conțin dispoziții cu caracter retroactiv, care să fie contrare prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

În legătură cu susținerea referitoare la aplicarea dispozițiilor legale criticate situațiilor concrete rezultate din contractele încheiate în cadrul procesului de privatizare, anterior intrării lor în vigoare, Curtea reține că aceasta nu poate fi primită deoarece excede controlului de constituționalitate, aplicarea legii fiind o problemă de competență exclusivă a instanțelor judecătorești investite cu soluționarea eventualelor litigii dintre părți.

De asemenea, eventualele necorelări între textele menționate, chiar dacă ar fi reale, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate, analiza și eliminarea lor fiind de competența exclusivă a autorității legiuitoare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, în unanimitate în ceea ce privește dispozițiile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002, și, cu majoritate în ceea ce privește dispozițiile art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002, cu majoritate de voturi,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 41 alin. (2) din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării și ale art. 21 din Ordonanța Guvernului nr. 25/2002 privind unele măsuri de urmărire a executării obligațiilor asumate prin contractele de privatizare a societăților comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Holland Precision Parts” — S.R.L. din Brașov în Dosarul nr. 9.776/2002 al Tribunalului București — Secția comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 mai 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**privind suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată la organele vamale
pentru echipamente de import destinate înzestrării Ministerului Afacerilor Externe**

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — Prin derogare de la prevederile art. 29 lit. D.b) din Legea nr. 345/2002 privind taxa pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, se suspendă plata taxei pe valoarea adăugată la organele vamale pentru importurile de echipamente efectuate în trimestrul II al anului 2003, de către Ministerul Afacerilor Externe, destinate misiunilor diplomatice ale României în exterior, precum și centralei ministerului.

Art. 2. — Suspendarea prevăzută la art. 1 se acordă pe un termen de 300 de zile de la data efectuării importului pentru contractul nr. C2002.03/2002. Importul care beneficiază de suspendarea plății taxei pe valoarea adăugată în vamă este în valoare de 3.077.817,63 dolari S.U.A.

Art. 3. — Taxa pe valoarea adăugată se achită la organele vamale până la expirarea termenului de suspendare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

RECTIFICĂRI

În Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 24 aprilie 2003, în care a fost publicat Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 104/2003, se face următoarea rectificare:

— titlul ordinului, în loc de: „*Ordin privind aprobarea Procedurii de implementare a subprogramului «Structura parteneriatului între consiliile județene în vederea implementării proiectelor pentru dezvoltare regională»*“ se va citi: „*Ordin privind aprobarea Procedurii de implementare a subprogramului «Stimularea parteneriatului între consiliile județene în vederea implementării proiectelor pentru dezvoltare regională»*“.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
